

VESNIČKA

KVĚTEN 2021

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

*POMOC DRUHÝM NÁM
DĚLÁ RADOST*

*DĚTI S POSTIŽENÍM POTŘEBUJÍ LÁSKU
STEJNĚ, JAKO TY ZDRAVÉ*

ÚVODNÍ SLOVO

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

jaro symbolizuje nový začátek. V době, kdy čtete tyto řádky, už je jaro v plném proudu a my všichni chceme věřit, že sluníčko nám všem dodá sílu a vše

se začne konečně obracet k lepšímu. Těžký rok, který máme za sebou, jsme ale přečkali nad očekávání dobře, a to zejména díky velké vlně solidarity a podpory, kterou jste nám poskytli vy, naši dárci. Řadu z vás pandemie silně zasáhla a museli jste proto podporu naší organizace omezit nebo dokonce úplně zastavit. Věřte, že to chápeme a držíme vám palce, ať je brzy lépe.

Opravdu mile nás překvapili ti z vás, kteří pochopili, že v našich příjmech nevyhnutelně

nastanou výpadky, a rozhodli se je navýšením své podpory kompenzovat. Jsme vám za to opravdu velmi vděční! Jedním z takových dárců byl i náš dlouholetý podporovatel Tomáš Růžička, který vytrvale hledá způsoby, jak do pomoci SOS dětským vesničkám zapojit i své široké okolí. Jak se mu to daří, si můžete přečíst v rozhovoru uvnitř tohoto čísla.

Většina z vás asi dobře ví, že nejdlejší tradicí z našich služeb (už více než padesátiletou!) má podpora pěstounských rodin. V letošním roce se na rozvoj pěstounství zaměřujeme hned v několika projektech. Ještě před začátkem letních prázdnin spustíme komplexní informační portál, který přinese ucelený přehled všech potřebných informací jak pro stávající pěstouny, tak pro ty, kteří o pěstounství teprve přemýšlejí. Vedle faktických údajů chystáme také rozhovory se zkušenými pěstouny, dětmi (dnes již dospělými), které

v pěstounské péči vyrostly, i s odborníky k jednotlivým podtématům. Kromě toho už druhým rokem probíhá cyklus školení a workshopů, který má za cíl přenést principy terapeutického rodičovství do každodenní praxe v našich pěstounských rodinách (více jsme o tom psali v listopadovém čísle). A do třetice se zaměřujeme také na podporu pěstounů, kteří pečují o handicapované děti nebo děti se speciálními potřebami – o tomto projektu se dočtete v samém závěru tohoto čísla.

Přeji Vám příjemné počtení a krásné, slunečné dny!

Jana Šagátová
Vedoucí oddělení péče o dárcce

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5, IČ: 00407933. Účet veřejné sbírky: 211 757 409 / 0300, účet pro naše dárcce: 120 777 711 / 0300.

Redakce: Radana Košťáliková, Michaela Poláková, Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.

Uzávěrka: 9. 4. 2021. Náklad: 8 500 ks. Vyrobitel: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 3,71 Kč. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.

Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

DALŠÍ DĚTI DOSTALY TECHNIKU PRO DISTANČNÍ VÝUKU

Pro domácí online vyučování jsme od začátku pandemie ohroženým dětem rozdali už desítky notebooků a tabletů. Zatím poslední větší zásilka techniky

doputovala na konci března k malým studentům a studentkám z Karlovarska, mezi kterými byla i desetiletá Natálka.

DB SCHENKER JE PARTNER NA SVÉM MÍSTĚ

Distribucí trvanlivých potravin ohroženým rodinám v době koronavirové karantény nebo předáním 430 párů dětských botiček - i těmito způsoby nás v tomto a loňském roce podpořil náš logistický partner, společnost DB Schenker. Za mnohaletou podporu, která přichází vždycky v ten pravý čas, moc a moc děkujeme.

OČKOVÁNÍ SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ ÚSPĚŠNĚ PROBÍHÁ

Kolegyně z našeho brněnského Domu na půl cesty, které pomáhají mladým lidem opouštějícím pěstounskou péči nebo dětské domovy vykročit do samostatného života, odstartovaly v polovině března očkování našich sociálních pracovníků v pobytových službách. Další budou následovat, abychom mohli být vždycky tam, kde nás mladí lidé, ohrožené děti i jejich rodiny potřebují.

HYPOTEČNÍ BANKA NÁM POMÁHÁ UŽ 19 LET

Příspěvkem z každé nově uzavřené smlouvy podporuje Hypoteční banka naši práci už neuvěřitelných 19 let. Finanční dar za loňský rok v celkové výši 339 780 Kč využijeme na podporu

pěstounské péče o děti, které nemůžou vyrůstat ve svojí rodině. Jen v roce 2020 jsme i díky dlouhodobé pomoci našeho partnera pomohli 230 dětem z pěstounských rodin.

KOTĚ, CO MÁ ŠTĚSTÍ

TOHLE DANA HNED V PONDĚLÍ RÁNO SNAD ANI NECHTĚLA SLYŠET. „PANÍ DANO, MÁM JÁ TO STAROSTI. LILY VČERA VYPADLA Z KOČÁRKU A ELLU TO TAK ROZRUSILO, ŽE JI PAK ZABALI- LA DO DEKY A TULILA TAK, ŽE JI MÁLEM UDU- SILA.“ NEŽ SE DANA V DUCHU ZORIENTOVALA MEZI RODINAMI, KTERÝM POMÁHÁ, POŘÁDNĚ JÍ ZATRNULO. AŽ PAK SI S ÚLEVOU UVĚDOMI- LA, ŽE LILY JE ŠESTIMĚSÍČNÍ KOTĚ ČTYŘLETÉ ELLINKY, KTERÁ HO MÁ JAKO ŽIVOU PANENKU, TAKŽE PÁD Z KOČÁRKU NENÍ AŽ TAKOVÁ HRŮ- ZA. PROBLÉMŮ ALE MÁLO NENÍ.

Dana poznala Ellu, její maminku Anetu a pak i kotě Lily letos v lednu. Těsně po Novém roce uhodily mrazy, a jak to tak bývá, starý plynový kotel dosloužil v tu nejnevhodnější dobu. Aneta se s Ellou sestěhovala do jedné místnosti a používala vypůjčený přímotop, pak ho ale musela vrátit a hrozilo, že v pronajatém domku na vesnici zmrznou: až v tu chvíli se Aneta obrátila s prosbou o radu na SOS dětské vesničky.

Dana pomohla Anetě s registrací na úřadu práce a s vyřizováním dávek pomoci v hmotné nouzi. Do vesnice, kde Aneta bydlí, zajíždí autobus jen dvakrát za den, proto spolu hledají i vhodnější ubytování, aby Aneta, vyučená cukrářka, mohla vůbec do práce jezdit. Vyřizování dávek se vleče, protože majitel domku pobývá v cizině, ale Dana doufá, že i to se brzy povede.

NEPŘENÁŠET BOLEST DÁL
„Aneta by si to zasloužila,“ říká Dana rozhodným hlasem. „Není ten typ, který by od někoho něco chtěl, přestože

pochází z extrémně chudých poměrů a sama měla těžké dětství. Máma ji týrala a nakonec opustila, přesto – nebo právě proto – by tohle Aneta svoji dceři nikdy neudělala. Už jsem slyšela i názor, že do velmi chudých podmínek by lidé snad ani děti přivádět neměli, ale to mi hlava nebere. Aneta přece za svou situaci nemůže. Dceři se věnuje, přes léto pěstuje na malé zahrádce před domem vlastní zeleninu, aby měla Ella přísun vitamínů, a doma má tak čisto, že mám strach, abych jí to tam při návštěvě neušpinila,“ končí své vyprávění se smíchem optimistka Dana.

POHLAĎ KOŤCE UŠI
Ne že by děti, kterým Dana pomáhá, nikdy z kočárku nevypadly, už i to zažila. Ella ale mezi takové děti nepatří. Na to, že je Anetě jen šestadvacet a zůstala na Ellu sama, je skvělá máma. Viděli jste někdy fotografie nebo videa týraných zvířat, z nichž některá týrají malé děti? A napadlo vás, jak s takovými dětmi musel někdo předtím zacházet? Kočku Lily nikdy nikdo týrat nebude, protože patří Elle a ta je opečovávána a maminkou milovaná. Tak jednoduché to je.

POMOC DRUHÝM NÁM DĚLÁ RADOST

TOMÁŠ RŮŽIČKA PODPORUJE SOS DĚTSKÉ VESNIČKY UŽ ŘADU LET. NEJEN, ŽE NÁM POSILÁ PRAVIDELNÉ PŘÍSPĚVKY, ALE VEDLE TOHO HLEDÁ TAKÉ CESTY, JAK ZAPOJIT DO PODPORY DĚTÍ Z SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK CELOU SVOU RODINU A DOKONCE CELOU OBEC, VE KTERÉ ŽIJE. A JDE MU TO SKVĚLE.

Vzpomenete si, kdy jste poprvé slyšel o SOS dětských vesničkách?

O vesničkách vím strašně dlouho, už od dětství. Moji rodiče mě vedli k solidaritě s těmi, kteří neměli v životě tolik štěstí. Už jako kluk jsem věděl, že ne všechny děti mají zázemí a fungující rodinu a je potřeba jim ten neférový start do života nějak kompenzovat. V dospělosti jsme s manželkou oba věděli, že chceme pomáhat hlavně dětem. Nejprve jsme si vybrali indickou dívku, které jsme několik let financovali vzdělání prostřednictvím adopce na dálku. Když školu dokončila, rozhodli jsme se směřovat na další pomoc dětem u nás doma, v České republice.

A tehdy jste se rozhodli pro podporu SOS dětských vesniček?

Máme to rozdělené. Manželka podporuje hlavně handicapované děti, já jsem si vybral SOS dětské vesničky. Líbí se mi, že je to dlouhodobý projekt, že poskytujete systematickou, komplexní podporu dětem i ohroženým rodinám, že se snažíte docílit toho, aby děti prožily dětství ve fungující rodině.

K solidaritě vedete i vlastní děti, jak to vnímají?

Máme tři děti, dvanáctiletého syna a desetiletá dvojčata. Žijeme v domku v malé obci Radim u Kolína, a snažíme se hledat harmonii mezi rozumným životním stylem a podporou těch, kteří to potřebují. Když se loni na jaře zavřely školy a kroužky, bylo to pro naše sportovně založené děti dost frustrující. Motivoval jsem je tedy k pohybu tím, že za každý ujetý kilometr na rotopedu jsem věnoval nějakou částku na podporu vaší organizace. Děti tedy jezdily nejen pro udržení kondice, ale i pro dobrý pocit, že tím pomáhají ostatním. Měly z toho radost.

Foto: archiv T. Růžičky

Tak jsme to letos zopakovali, tentokrát formou běhu, a rozšířili to dokonce i mezi sousedy.

Jak to probíhalo?

V Radimi bydlí asi 1200 obyvatel, snažíme se být aktivními členy místní komunity. Manželka píše obecní kroniku o současnosti, já – protože odsud pocházím – se zabývám starší historií, a také občas pořádáme nějaké sportovní aktivity pro děti i dospělé. Vyhlásili jsme tedy novoroční sportovní výzvu – za každý uběhnutý nebo ušlý kilometr na Nový rok jsme věnovali 10 Kč pro SOS dětské vesničky. Zapojily se nejen naše děti, ale i spousta dalších rodin z celé Radimi a okolí. Už byla tma a nám chyběl kousek k dovršení 3000 korun. Bylo krásné sledovat, jak sousedé ještě honem dobí-

hají poslední kilometry a posílají fotky s výsledky, abychom se přes tu částku přehoupali. A podařilo se.

Vím, že pro sousedy chystáte i další akci, o co v ní jde?

To vzniklo docela spontánně. Poprosil jsem jednu mou známou malířku, jestli by nenamalovala radimský most U Čtyř svatých. Jí se to zalíbilo a oslovila další své známé malíře, čímž vznikla kolekce třiceti obrazů této naší místní dominanty. Přes Velikonoce je nabídneme v on-line aukci, výtěžek zase poputuje vaší organizaci. Dělán takovou akci poprvé, tak jsem moc zvědavý, jak to dopadne.

V den uzávěrky časopisu jsme se dozvěděli, že se podařilo vybrat 22 600 korun. To je skvělé, moc děkujeme!

TŘETÍ RUKAVIČKA

„TATI, TATI, JÁ ASI ZTRATIL RUKAVIČKY“, NATAHUJE V PŘEDSÍNI ČTYŘLETÝ RÍŠA. „NEBO JSEM SI JE NECHAL U TÁTY...“ ZDÁ SE, ŽE JE TU VÍC TATÍNKŮ, NEŽ JE NORMÁLNÍ? RÍŠOVY POČTY JSOU PROSTĚ JEN TROCHU JINÉ: TÁTA OTA JE TEN, NA KTERÉHO SE KAŽDOU STŘEDU TĚŠÍ, A TÁTA MILAN JE TEN, U KTERÉHO BYDLÍ. A TAK TO PROSTĚ BERE: PROČ BY TO MĚLO BÝT DIVNÉ? RÍŠOVO SETKÁVÁNÍ S VLASTNÍM TÁTOU JE JAKO Z UČEBNICE, ALE TO RÍŠA TAKY NEŘEŠÍ: PROČ BY MĚL? POŘÁDNÁ DÁVKA SMŮLY A PAK POŘÁDNÁ DÁVKA ŠTĚSTÍ, I TO SE NĚKDY STÁVA.

Na středu se těší Ríša i Ota, a Milan, jeho pěstoun, vlastně taky. Už ví, že

se nemusí bát, co bude: Ríša si ty dvě hodiny užívá naplno, a všichni jsou spokojeni. Ríša jednou pochopí, proč se o něj Ota nemohl starat, ale pozornost, kterou mu Ota věnuje, mu nedovolí se v dospívání ptát: proč mě vlastní táta neměl rád? Co je se mnou tak špatně? Zabránit takovému trápení je jedním z největších úkolů náhradních rodičů vůbec.

KOUSEK TÁTY POD POLŠTÁŘEM
Mínulou středu nebylo po trápení ani památky: Ota s Ríšou si na pískovišti hráli skoro do tmy a ani jeden si nevšiml, že si Ota omylem nechal v kapse Ríšovy rukavice. Milan našel doma

ještě jednu, a když příště Ota přinesl ty původní, dostal parádní nápad. „Ríšo, co kdybyste si s tátou nechali každý jednu z těch starých? Každý budete mít doma jednu a budete si tak pořád nablízku.“

Když večer přišel Ríšu příkrý a dát mu pusku na dobrou noc, uviděl rukavici vykulovat zpod polštáře a Ríšu se ze spaní usmívat. Kdo by se neusmíval, když sice nemá mámu, ale má místo ní hned dva super táty, když je tedy dvojnásob milovaný? Aby na to Ríša nezapomněl, má na památku třetí rukavičku.

POMÁHÁME POSILOVAT PRÁVA DĚTÍ V BOSNĚ A HERCEGOVINĚ

OCHRANA DĚTSKÝCH PRÁV BYLA V BOSNĚ A HERCEGOVINĚ DONEDÁVNA OPMÍJENÝM TÉMATEM. V ZEMI, KTERÁ SE VZPAMATOVALA Z VÁLČNÉHO KONFLIKTU V LETECH 1992-1995 A KTERÁ JE STÁLE ROZDĚLENA ETNICKY, NÁBOŽENSKY I SPOLEČENSKY NA NĚKOLIK NAVZÁJEM OBTÍŽNĚ KOMUNIKUJÍCÍCH SKUPIN, ZŮSTÁVALA PRÁVA DĚTÍ DLOUHO V POZADÍ ZÁJMU. DÍKY SPOLUPRÁCI ČESKÉ ROZVOJOVÉ AGENTURY A SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK Z ČESKÉ REPUBLIKY I Z BOSNY A HERCEGOVINY SE NYNÍ DĚTEM A JEJICH PRÁVŮM BLÝSKÁ NA LEPŠÍ ČASY.

Marco přišel do pěstounské rodiny v SOS dětské vesničce v Sarajevu společně se třemi sourozenci v jedenácti letech. Zatímco jeho mladší sestry si rychle zvykly na novou rodinu, nejstarší Marco se adap-

toval obtížně. „Ze začátku se bouřil proti všemu,“ vzpomíná pěstounská maminka Isma. „Vadilo mu, že trvám na společných večerech u jednoho stolu, že chci vždy vědět, kam jde a kdy se vrátí,“ vzpomíná. „Odmítal všechna nastavená pravidla, nedocházelo mu, že mám o něj starost. Všechno se zlomilo v momentě, kdy jsem šla do Marcovy školy řešit s jeho třídní učitelkou, že ho dva spolužáci šikanují, a zkusit se s ní domluvit, jak Marcovi pomoci. To se chlapci ještě nikdy nestalo. Jeho biologičtí rodiče do školy nikdy nešli, nikdy se ho nikdo nezastal, nikdy se mu nikdo nepokusil pomoci. Od té doby mi začal konečně víc důvěřovat. Dnes se už druhým rokem učí na truhláře a je moc šikovný, jsem na něj pyšná“ vypráví pěstounka.

PRÁVA DĚTÍ V NÁHRADNÍ PÉČI

Děti vyrůstající mimo vlastní rodinu patří v Bosně a Hercegovině mezi nejhroženější skupiny. Ať už se jedná o děti z dětských domovů, ústavů pro děti s handicapem nebo děti z pěstounských rodin, jsou obzvláště zranitelné – chybí jim ochranný val vlastní rodiny, který je pro ostatní děti přirozený.

Česká republika má po třiceti letech od implementace mezinárodní Úmluvy o právech dítěte do českého právního řádu na poli sociálně-právní ochrany dětí ještě stále co zlepšovat, v posledních deseti letech u nás ale rozhodně nastal v této oblasti obrovský posun. A podobně jako nám v prvních letech transformace velmi pomohli partneři ze zemí, kde v oblasti dětských práv byli v porovnání s námi napřed, tak nyní Česká republika pomáhá v těch zemích, kde jsou v naplňování standardů naopak pozadu. Bosna a Hercegovina jako jedna z nejméně rozvinutých států Evropy patří mezi prioritní země české zahraniční rozvojové spolupráce. Česká rozvojová agentura proto ve spolupráci s SOS dětskými vesničkami realizuje projekt Posílení práv dětí v alternativní péči v Bosně a Hercegovině.

ŠKOLENÍ A KURZY NEJEN PRO ODBORNÍKY

Projekt zahrnuje zejména sérii školení. Vzdělávání je zaměřeno na sociální pracovníky, kteří pracují s dětmi vyrůstajícími mimo vlastní rodinu, ať už se jedná o státní zaměstnance reprezentující úřady, nebo o terénní pracovníky z řad institucí či neziskových organizací pečujících o tyto děti. Jako rovnocenní partneři je doplní dospívající děti a mladí dospělí, kteří sami prošli pěstounskou nebo jinou náhradní péčí. „Věříme, že účast těch, kterých se to celé týká, bude pro všechny účastníky velkým obohacením,“ říká manažerka projektu z českých SOS dětských vesniček Jana Šagátová. „Kromě toho jsou to mnohdy nejstarší děti z velkých sourozeneckých skupin, takže jejich prostřednictvím dostaneme informaci o tom, jaká mají práva, i k mladším dětem,“ dodává.

DR. OETKER PŘÍSPĚL NA OPRAVY KARLOVARSKÉ VESNIČKY

Karlovarská vesnička v loňském roce oslavila 50 let od svého otevření a i po půl století si zdejší areál uchoval svoji nezaměnitelnou atmosféru. Administrativní budovy i domy, ve kterých žijí

pěstounské rodiny s dětmi, samozřejmě za tu dobu prošly mohla stavebními úpravami. Ty zatím poslední tu probíhaly nedávno a finančně je podpořila společnost Dr. Oetker. Moc děkujeme.

LEGO PODPOŘILO PREVENTIVNÍ POMOC OHROŽENÝM RODINÁM

Pokles příjmů, hrozba ztráty zaměstnání, problémy s distanční výukou nebo vysoká psychická zátěž spojená se sociální izolací - to byly nejčastější problémy, které vloni řešily naše terénní sociální pracovníce. Právě na jejich mzdy byl určen finanční dar společnosti LEGO, díky kterému jsme mohli zajistit potřebnou pomoc celkem 321 rodinám, kterým hrozilo odebrání dětí.

RODINY NAVŠTĚVUJEME VŽDY OTESTOVANÍ

Většina z téměř stovky našich zaměstnanců pracuje v terénu, v přímé práci s klienty. Protože nám záleží na tom, aby se při setkáních všichni cítili bezpečně, nakoupili jsme ještě před nařízením vlády antigenní testy, abychom našim zaměstnancům umožnili se pravidelně testovat. Nikdo se tak nemusí obávat, že nakazí sebe, klienty nebo své blízké.

ZASAHovali JSME VE VYLOUČENÉ LOKALITĚ

Ve spolupráci s Potravinovou bankou Sokolov jsme v průběhu března zasahovali ve vyložené lokalitě Novosedly u Karlových Varů. V místě, kde dlouhodobě pomáháme několika rodinám, se totiž rozšířil covid-19 a nemocní lidé si

kvůli karanténě nemohli dojet nakoupit (nejbližší obchod je v sousední obci). Na místě jsme tak nekontaktně předávali jak roušky a respirátory, tak i mouku, olej, těstoviny, rýži nebo třeba pudink na svačiny pro děti.

KDO JE TADY HRDINA?

JAKÁ JE VAŠE NEJSTARŠÍ VZPOMÍNKA? A JE ŠTASTNÁ, NEBO SPIŠ DĚTSKY SMUTNÁ? NEŽ SI DAVIDA A JEHO SESTRU VZALA PANÍ MICHAELA DO PĚSTOUNSKÉ PÉČE, UTKVĚLA MU V PAMĚTI JEN JEDNA UDÁLOST, A TO DEN, KDY SI PRO NĚJ PŘIJELA. „MOJE MAMKA SI MĚ VZALA V PĚTI LETECH. JELI JSME JEŠTĚ PRO NEVLASTNÍ SESTRU.“ PAK ALE ZAČAL DAVID ZÁŽITKY NASÁVAT JAKO HOUBA.

„Moje dětství bylo úžasné. Plné srandy, zážitků a hlavně společných chvil s rodinou a kamarády. Vzpomínám si, jak jsme vždycky jezdili na různé víkendové akce s vesničkou nebo na hory do Jeseníků. S mamkou jsme hodně navštěvovali památky po celé republice. Víím, že ségru to moc

nebralo, ale já historii, zámky a hrady vždycky miloval.“

POMÁHAT A CHRÁNIT

David se dobře učil a střední školu si tak mohl vybrat, jakou chtěl. „Šel jsem na střední školu, kde jsem vystudoval sociálně právní činnost. Vždycky jsem chtěl být policistou, ale osud mě zavál někam jinam.“

Od mala navštěvoval kroužek dobrovolných hasičů a v osmnácti letech vstoupil do tzv. Jednotky. To už obnáší intenzivní výcvik a spoustu výjezdů. Davida to začalo hodně bavit a rozhodl se studovat na hasičské škole, která patří hasičskému záchrannému sboru.

ŽIVOT NAPLNO

„V této chvíli dodělávám školu a připravuji se na nástup k profesionálním hasičům. Dělán to, co mě baví. Jezdím jako vedoucí na tábory, chodím zpívat, hraji na hudební nástroj. Řekl bych, že v celku žiji šťastný život, a to díky podpoře mé rodiny, přítelkyně a všech, co se podílejí na mojí budoucnosti.“

O hasičích se právem říká, že jsou to hrdinové: rozhodli se nasazovat svoje zdraví a někdy i život pro úplně cizí lidi. V příběhu je ale hrdinů víc: Davidova pěstounka, která mu dopřála šťastné dětství, i další lidé okolo ní, kteří ji v nelehkém úkolu podporovali. Všem přejeme hodně štěstí, a jak se zdraví nejen hasiči: zdar!

NAŠIMA OČIMA: DĚTI S POSTIŽENÍM POTŘEBUJÍ LÁSKU STEJNĚ, JAKO TY ZDRAVÉ

ZHRUBA TŘETINA DĚTÍ V KOJENECKÝCH ÚSTAVECH MÁ ZDRAVOTNÍ POSTIŽENÍ NEBO NĚJAKÝ ZÁVAŽNÝ ZDRAVOTNÍ PROBLÉM. AČKOLIV JE VELKÁ VĚTŠINA Z NICH NAVZDORY TOMU SCHOPNA PLNOHODNOTNÉHO ŽIVOTA, MÁLOKTERÉ Z POSTIŽENÝCH DĚTÍ MÁ TO ŠTĚSTÍ, ŽE SE DOSTANE DO PĚSTOUNSKÉ PÉČE. OPROTI ZDRAVÝM DĚTEM JE U NICH MNOHEM VĚTŠÍ RIZIKO, ŽE STRÁVÍ CELÝ ŽIVOT V ÚSTAVNÍ PÉČI. DOBRĚ NASTAVENÝ SYSTÉM NADSTANDARTNÍ PODPORY PRO PĚSTOUNY PEČUJÍCÍ O DĚTI SE SPECIÁLNÍMI POTŘEBAMI BY PŘITOM TENTO TREND MOHL ZVRÁTIT.

Právě na pěstouny, kteří poskytují láskyplný domov a péči dětem se speciálními potřebami, byl zaměřen projekt Specializované pěstounské péče. Díky spolupráci s nadačními fondy InClude, Porticus a Validus se podařilo identifikovat potřeby

děti s handicapem vyrůstajících v péči pěstounů, jež spolupracují s SOS dětskou vesničkou v Brně, a na jejich základě vytvořit nový systém nadstandardní podpory. Ta zahrnuje vzdělávání v problematice péče o děti se specifickými potřebami, mnohostrannou podporu pěstounů a svěřených dětí (např. různé druhy terapií pro děti nebo volnočasové aktivity pro celé rodiny) a individuální plán intenzivní podpory pro každou z rodin.

ANTON MĚL ŠTĚSTÍ V NEŠTĚSTÍ

Osmiletý Anton má kombinované postižení zahrnující poruchu autistického spektra a fetální alkoholový syndrom, potřebuje speciální logopedickou, psychologickou i zdravotní péči. Jeho pěstounka se mu snaží potřebnou péči zajistit všemi možnými prostředky, díky ní žije Anton plnohodnotný a důstojný život, účastní se

školních i mimoškolních aktivit. Účast v našem projektu pomohla rodině ulehčit finančně i psychicky: chlapci jsme poskytli speciální psychoterapii a hipoterapii, mamince možnost odpočinku a načerpání sil. A ty síly bude určitě potřebovat: v průběhu projektu přijala paní pěstounka do své péče další dítě, kterému je odhodlána poskytnout láskyplný domov.

ŠANCE PRO DALŠÍ DĚTI

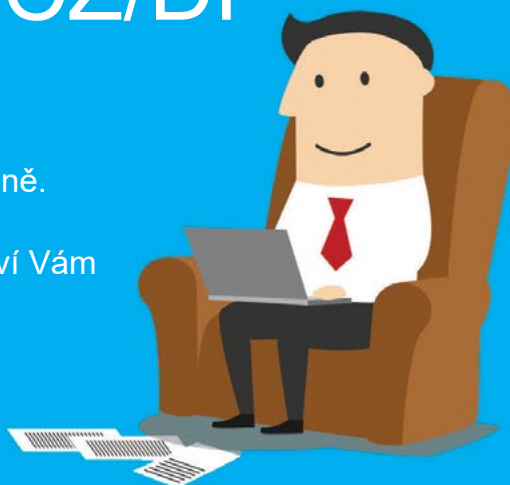
Vytvořený systém nadstandardní podpory pro pěstouny pečující o děti se speciálními potřebami se v praxi velmi osvědčil, proto v něm budeme dále pokračovat. Věříme, že může motivovat i nové pěstouny, kteří sbírají odvahu pro to, ujmout se dětí, které bývají společností často neprávem onálepkované a tzv. „hůře umístitelné“ a dát jim tak šanci na normální život v rodině.

VYPLŇTE SI DAŇOVÉ PŘÍZNÁNÍ ZA 15 MINUT NA SOS-VESNICKY.CZ/DP

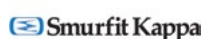
Daně za 15 minut, bez registrace a vše anonymně.

Daňová kalkulačka vypočítá vaše daně a připraví Vám přehledy pro pojišťovny.

Peníze, které ušetříte za účetní, můžete věnovat na pomoc dětem.

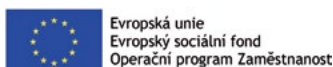
HLAVNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

V ROCE 2021 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Hlavní město Praha, Karlovarský kraj, Jihomoravský kraj, Karlovy Vary, Prostějov, Brno, Přešov, Aš, Zábřeh, Bystřice pod Hostýnem, Cheb.